

José Nieto

Els millors films de l'any

Homenatge a Luis García Berlanga

José Nieto

La comèdia humana de Claude Chabrol

El film del mes

El documental del mes

Aula de cinema

► Els millors films de l'any

Cinc revistes amb equips de crítics barcelonins han votat els millors films de l'any, computant els films estrenats a Barcelona entre el dia 1 de novembre de 2009 i el 31 d'octubre de 2010. Les revistes són, per ordre alfabètic: *Cahiers du cinéma. España*, *Dirigido por...*, *Fotogramas*, *Guía del OcioBCN* i *Time Out*. Cada revista ha votat deu títols. De la suma ponderada de tots els vots (a raó de 10 punts el primer, 9 el segon, etc.), n'ha resultat aquesta taula:

Film	Director	Total punts
<i>Two Lovers</i>	James Gray	33
<i>Toy Story 3*</i>	Lee Unkrich	29
<i>Copia certificada*</i>	Abbas Kiarostami	25
<i>La red social*</i>	David Fincher	25
<i>El escritor</i>	Roman Polanski	25
<i>I'm Not There</i>	Todd Haynes	21
<i>La cinta blanca</i>	Michael Haneke	19
<i>Origen</i>	Christopher Nolan	18
<i>Un profeta</i>	Jacques Audiard	15
<i>Fantástico Sr. Fox</i>	Wes Anderson	11
<i>Vincere</i>	Marco Bellocchio	10
<i>Shutter Island</i>	Martin Scorsese	7
<i>Teniente corrupto</i>	Werner Herzog	6
<i>Ne change rien</i>	Pedro Costa	6
<i>Allà on viuen els monstres</i>	Spike Jonze	5
<i>The Box</i>	Richard Kelly	5
<i>En tierra hostil</i>	Kathryn Bigelow	3
<i>Singularidades de una chica rubia</i>	Manoel de Oliveira	3

Els anirem projectant al llarg d'aquest programa i del següent, i cada revista farà una presentació del film que ha estat votat com a millor (llevat de *Cahiers du Cinéma. España*, que presentarà el segon, perquè el primer està programat en la retrospectiva Bellocchio). En la presentació es farà una valoració del film escollit que s'acompanyarà d'una exposició de la línia crítica de la revista. La primera cita serà a càrrec de la *Guía del OcioBCN*, representada per Àlex Gorina (film *The Ghost Writer / El escritor*, de Roman Polanski, dimarts 11 de gener, a partir de les 19:15 h). Els films que encara són a la cartellera en el moment de tancar aquest programa (marcats amb *) seran programats més endavant. ►

Dirigido por... Fotogramas

guía ociobcn

The Ghost Writer

Veure THE GHOST WRITER és un plaer. Plaer perquè et tracta d'*Homo sapiens* i no d'*Homo habilis*, perquè esmuny un humor murri i mentrestant et consumeix en un thriller atmosfèric i brillant, et comenta alhora la mateixa extradiació de Polanski, els seus problemes amb la justícia, i la d'un polític anglès que ben bé podria ser el germà bessó de Blair, i com algú ha d'escriure tot això i potser ometre el més important. No és aquest, òbviament, el *quid* de la pel·lícula, però no cal

The Ghost Writer / El escritor de Roman Polanski

dir que és divertit tenir aquestes peces i organitzar al teu cervell un sudoku particular de connexions i referències a una realitat que no deixa de parafrasejar allò que tots tenim al cap, sense necessitat de la metafísica dels últims Haneke o Coen.

Amb una magnífica partitura d'Alexandre Desplat i una fotografia de cels ennuvolats a través de finestres diàfanies, Polanski demostra que es troba en plena forma i aconsegueix una cinta intensa que no envellirà amb el pas del temps, que prova que el cinema és entreteniment i que no hi ha cap plaer millor que el pols ferm per explicar una història. Quan es té alguna cosa a dir, no calen adornaments ni barroquismes, i veure THE GHOST WRITER és tornar al cinema en estat pur. Un plaer. Tens. I dens.

Edmon Roch (Guía del OcioBCN, núm. 1687, 26 de març-1 d'abril de 2010) ►

► Homenatge a Luis García Berlanga

Amb Luis García Berlanga ha desaparegut un dels directors del cinema espanyol més grans de tots els temps. És la nostra voluntat presentar una integral de la seva obra, però actualment hi ha poques còpies disponibles. Les filmoteques espanyola i valenciana estan treballant en el projecte de tiratge de còpies noves, que es completarà al llarg del 2011, per la qual

cosa comptem amb poder presentar la retrospectiva completa durant la tardor de l'any vinent. Ara us proposem que ens acompanyeu en l'homenatge del 12 de gener, en el qual hi participaran les actrius Amparo Soler Leal i Mònica Randall, el realitzador David Trueba i el director de la Filmoteca, Esteve Riambau. La pel·lícula que es projectarà és *El verdugo*.

Retrat en carn viva

Un director de cinema mor amb cada pel·lícula. Viu tantes morts que quan li arriba la biològica està tan entrenat que ho pot fer sense soroll ni plors. Berlanga ha mort en el final de cadascuna de les seves pel·lícules. A cada seqüència de conclusió trobareu una metàfora de la mort, ben expressiva. Cap final no estarà a l'altura dels finals que ell va escollir per

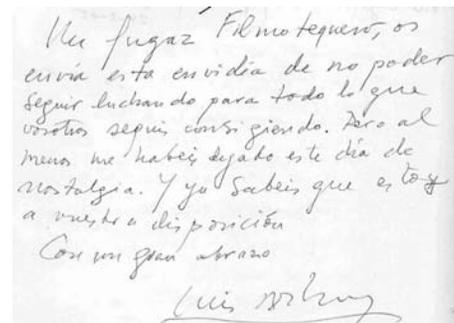
als seus, els seus personatges, sempre vençuts, sotmesos, derrotats.

Hi deixa reduït el món, de principi a fi, tal com l'entén o el sent en un moment determinat. En aquestes reduccions del món, Berlanga va saber fer que hi florís una prolongació constant de la seva mirada, l'una encadenada a l'altra. Si repassem la seva filmografia, trobem una fidelitat de to, de forma i, per descomptat, de discurs, fins a completar un panorama de l'última meitat del segle XX que no han assolit ni els millors historiadors ni els millors novel·listes d'aquell temps.

Les pel·lícules de Berlanga sempre tenien l'origen en alguna imatge contundent, que l'obsessionava, però després es desenvolupaven amb una escriptura d'alta precisió. Per començar amb una oïda pròxima a la realitat, sense cap més pretensió que donar veu al carrer. Els seus guions amb Azcona s'escriuen parlant entre ells, en cafeteries públiques, amb la mirada fixa sobre els tipus reals. El gust pels personatges anònims, pels successos minúsculs, per les contradiccions de viure. Mai ningú excel·lent ni ningú perfecte, mai un ésser exemplar ni un subjecte rellevant, tots

Luis García Berlanga i l'escrit que va fer en el llibre d'honor de la Filmoteca en la seva visita de 7 de març de 2005.

► José Nieto

José Nieto (Madrid, 1942) és un dels compositors espanyols de música cinematogràfica, més importants i ha estat recompensat amb 6 premis Goya, entre altres guardons. En aquest inici d'any tindrem el gran plaer de retre-li un homenatge merescut, amb un cicle de 10 pel·lícules, que inclou algunes de les fites musicals de la seva trajectòria, al llarg de la qual ha mantingut col·laboracions força habituals amb Vicente Aranda, Imanol Uribe, Fernando Colomo, Pilar Miró, Josefina Molina i José Luis Cuerda, per exemple, tot mantenint a la vegada una notable activitat docent. El dilluns 10 de gener, José Nieto serà a la nostra Filmoteca, on mantindrà una xerrada amb Josep Lluís i Falcó, professor d'Història del Cinema de la Universitat de Barcelona, president de l'ADMA i autor de diversos llibres sobre música. L'acte tindrà lloc a partir de les 19:15 hores i inclourà la projecció d'un dels treballs preferits de José Nieto; el que va fer per a la pel·lícula *Intruso* de Vicente Aranda, nominat al premi Goya el 1993. Informem també que el temps d'espera de totes les sessions del cicle estarà amenitzat per música seva. Agraïments: Filmoteca Española, Euskadiko Filmategia-Filmoteca Vasca, Fernando Colomo, Video Mercury Films, S.A i l'Associació per a la Divulgació de la Música per a l'Audiovisual (ADMA).

Treballar amb José Nieto

Vicente Aranda

Jo havia pres la ferma determinació de no posar mai més música a les meves pel·lícules. I, de fet, vaig aplicar aquesta decisió a TIEMPO DE SILENCIO. Però va aparèixer el Pepe i les coses van canviar.

Allò que més em va sorprendre de la seva manera de treballar és que feia veritables «vestits a mida» per a les seqüències. Fins llavors, estava acostumat que els músics em donessin una sèrie de blocs que s'anaven inserint on volíem. Era una tasca de simples estidores: tallàvem un bloc, l'enganxàvem en un lloc, n'allargàvem un altre... És a dir, que la música com-

producte de la mateixa penúria, supervivents esforçats. Després, Berlanga li donava un embolcall quotidià, amb els seus llargs plans seqüència, amb els actors que més li agradaven, aquells capaços de lluitar a crits, de pegar-se a cops de colze, i que reproduïen dins del pla més o menys la lluita per la supervivència de la vida real, que anaven deixant amb

posta per als títols finals podia col·locar-se tranquil·lament al principi o al mig de la cinta. Era el triomf de l'arbitrarietat. Amb el Pepe, sortosament, ja no és així. On diu que anirà un bloc és allà on va, si no és que a les mesclades decidim suprimir-lo. Fa la música a mida de cada seqüència, tot donant a cada fragment un contingut conceptual impossible d'intercanviar amb una altra escena. Per això, necessita tenir davant el muntatge definitiu. Penso que aquesta virtut seva de ser tan perfeccionista ha beneficiat enormement el cinema espanyol. De fet, em sembla que la conjunció entre Pepe Nieto i Teresa Font ha donat com a resultat una elevació de la qualitat del so en aquest país. Perquè tots dos fa anys i panys que donen voltes a aquesta qüestió, per tal que la factura final de les nostres produccions sigui impecable. I només cal veure com sonen les pel·lícules en què aquest tàndem és present. Si he de fer balanç de la meua col·laboració amb el Pepe, puc expressar-lo amb una paraula: imprescindible.

Fernando Colomo

No estava gaire satisfet amb la música de les meves dues primeres pel·lícules. Per això, quan vaig decidir rodar LA MANO NEGRA, vaig pensar que no havia de contractar «l'amic d'un amic», sinó cercar entre els compositors que treballaven en el nostre cinema aquells anys. Em vaig fixar en la banda sonora de EL AMOR DEL CAPITÁN BRANDO. No semblava espanyola... Em va semblar tan formidable, que vaig voler treballar amb el seu autor: Pepe Nieto.

Em va resultar una persona simpatiquíssima, amb qui era molt fàcil connectar. De fet, la nostra relació professional va funcionar tan bé que, per primera vegada a la meua carrera, jo no havia de perseguir el músic, sinó que era ell qui es mostrava interessat a fer propostes per millorar la pel·lícula. Hi ha una frase clàssica que diu: «No cerquis a la moviola el pla que no vas rodar.» Tanmateix, amb el Pepe, va resultar totalment falsa. Vam buscar aquell pla inexistent i el vam trobar. Perquè amb la seva música i amb els seus suggeriments vam ser capaços de donar continuïtat a seqüències que no en tenien. I és que, lluny de ser un músic qualsevol, el Pepe té un sentit visual que manca a altres professionals, i que es reflecteix a les seves partitures. De fet, incorpora la seva música a les

balanços comptables i de les rutilants juntes d'accionistes, respira l'ànima d'una escopeta nacional. Darrere de les xifres macroeconòmiques, persisteix la familiaritat de Plácido, l'abrivat esforç per pagar la lletra, el nostre retrat en carn viva.

David Trueba (El País, 14 de novembre de 2010) ►

imatges amb un gran talent. És una barreja d'artista creatiu i pràctic, capaç de dir-te què sobra, què falta, què no s'entén... Justament el que necessitem els directors. Perquè nosaltres creem il·lusions, però totes se sustenten sobre una arquitectura perfectament travada. La clau de Pepe Nieto és que no acaba la seva feina fins que no coneix els mecanismes últims de l'artefacte. I vet ací els resultats.

Pilar Miró

L'estil de treball de Pepe Nieto és molt diferent del d'altres compositors. Més cinematogràfic. Entre altres coses, treballa amb mesures exactes. I a mi m'agrada la música així, perquè el cinema també és una mesura exacta; no capriciosa ni aleatòria. No m'interessa una música que pugui entrar o sortir segons el gust del director, que és com es fa la majoria de vegades. És clar que el mètode del Pepe exigeix molt més per part del compositor.

Imanol Uribe

El Pepe és un professional amb molt de criteri, que té l'extraordinària capacitat de deslligar-se de la seva funció de compositor i veure la pel·lícula en el seu conjunt. Hi ha músics —com també actors, muntadors o directors de fotografia— que només cerquen el lluitem propi. Ell no. És un artista generós que posa tot el que sap —i més— per tal que el projecte tiri endavant. Treballa sempre a favor de l'obra. I això s'agraeix molt. D'altra banda, és un músic que aposta pel risc. Com, si no, escrius una partitura com la de EL REY PASMADO i, després, fas un gir total per fer DIAS CONTADOS? Està ple d'idees agosarades i no gens convencionals. A més, quan fa mesos i mesos que estàs immers en un projecte, arriba un moment en què perds l'objectivitat. Sort que la mirada del Pepe sempre resulta fresca. Veu amb una claredat meridiana detalls que són incapaç de percebre. De fet, la Teresa i jo sabem que, quan ens asseiem els tres davant de la moviola, hi haurà canvis. Per això, no tanquem mai el muntatge definitiu sense haver parlat amb ell.

Rosa Alvares (La armonía que rompe el silencio. Conversaciones con José Nieto, 41 Semana Internacional de Cine de Valladolid, 1996) ►

► La comèdia humana de Claude Chabrol

Prosseguim el recorregut per la filmografia *chabroliana*, amb films tant de la seva primera etapa (*Ophelia*) com amb altres de més recents, com ara *Gracias por el chocolate*, la segona projecció del qual anirà acompanyada d'una llarga entrevista amb Chabrol feta per Jaume Figueras el 1993 que es repetirà en el programa següent. ►

Gracias por el chocolate de Claude Chabrol

► El film del mes

I no deixem l'àmbit francès, perquè si ara estem recordant Chabrol i a partir del proper programa encetarem la integral dedicada a François Truffaut, els "primers films del mes" del nou any també seran francesos. Al gener un clàssic de Jean-Luc Godard, *Pierrot le fou*, tot just quan la cartellera catalana estarà gaudint del seu darrer film, *Film Socialisme*, i al febrer, l'opera prima de Truffaut, *Les 400 coups*. ►

► El documental del mes

La primera proposta de Paral·lel 40 per a l'any 2011 és el documental danès *Into Eternity* de Michael Madsen (no confondre amb l'actor del mateix nom), en què ens parlen dels dipòsits de residus radioactius i de la seva perillositat, que s'estén al voltant dels 100.000 anys; gairebé una **parallel 40** eternitat per a nosaltres, els humans insignificants. ►

Avis:

Fins dilluns 10 de gener inclòs, la primera sessió del dia començarà a les 17:30 h. A partir del dimarts 11 de gener, tornarà a l'horari habitual, a les cinc de la tarda.

Proper programa: François Truffaut i les pel·lícules de la seva vida. Els millors films de l'any. La comèdia humana de Claude Chabrol. Aula de cinema. El film del mes.

Propers cicles: Docs Barcelona. BCNegra: Manuel Vázquez Montalbán. Antonioni documental.

Avis: per coherència amb l'actual format, els programes de 2011 a l'Aquitània segueixen la numeració de l'any passat, abans del canvi de format amb la nova seu.

DISSABTE 1

17:30

No hi ha sessió

19:30

Els millors films de l'any:

Two Lovers / Two Lovers

James Gray, 2008. Int.: Joaquin Phoenix, Gwyneth Paltrow, Vinessa Shaw. EUA. VOSE. 110'

«Una de les millors exploracions que ens ha ofert el cinema americà recent sobre la tràgica vulnerabilitat de la figura de l'enamorat. De forma aparent ens trobem davant d'una comèdia romàntica que reprèn el dilema d'un home davant la temptació del risc amorós i la promesa d'una calma placida. Malgrat tot, Gray decideix capgirar el tòpic i val del conte moral cap a l'afirmació de la tragèdia. La seva posada en escena es basa en un notable exercici de depuració. L'ús d'una fotografia semifosca eclipsa un relat on les passions sempre estan interioritzades. Gray ens recorda que l'incompliment del desig sempre desemboca en tragèdia, i que la promesa de seguretat familiar no amaga res més que l'afirmació d'un joc tens d'aparances entre allò que pretenim ser i el que hem acabat sent» (Àngel Quintana - *Cahiers du cinéma. España*).

Repeticions els dies 2 i 3.

22:00

La comèdia humana de Claude Chabrol:

Rien ne va plus / No va más

Claude Chabrol, 1997. Int.: Isabelle Huppert, Michel Serrault, François Cluzet. França. VOSE. 105'

«Amb *Rien ne va plus*, Chabrol juga entre la comèdia sofisticada, la trama rocambolosa i una percepció irònica de les relacions humanes. Sòlida, directa i agreuolça, *Rien ne va plus* es presenta com una reflexió sobre els sentiments, l'estima, la fidelitat i el pas del temps, estructurada com si es tractés d'una broma suau» (Quim Casas).

Repetició el dia 4.

DIUMENGE 2

17:30

Sessió infantil / Els millors films de l'any:

Fantastic Mr. Fox / Fantástico Sr. Fox

Wes Anderson, 2009. EUA. VE. 87'

«Com a tots els films d'Anderson en el nucli d'aquest univers hi ha la família, al voltant de la qual giren la resta de personatges, un petit món que el director retrata amb tendresa i ironia, subratllant per mitjà de la caricatura la vulnerabilitat dels vincles familiars i la crueltat subjacent en les relacions amoroses. A *Fantastic Mr. Fox*, Anderson posa en sordina el seu registre més àcid i destapa un sentit de l'humor que voreja l'*slapstick*, tot obrint la porta al públic infantil sense traïr els seus fans de tota la vida. El diàleg entre el Sr. Fox i la seva dona en què aquesta li recrimina el seu retorn a la vida "natural" és pura emoció, melodrama salvatge; curiosament els personatges animals d'aquesta fauna són els més humans que Anderson ha retratat mai i les seves pulsions, les més identificables» (Xavi Serra - *Time Out*).

19:30

El film del mes:

Pierrot le fou / Pierrot el loco

Jean-Luc Godard, 1965. Int.: Jean-Paul Belmondo, Anna Karina, Samuel Fuller. França. VOSE. 110'

Una senzilla intriga de sèrie negra va servir a Godard per a construir un film que fou considerat per molts com un compendi de la seva obra anterior. La llibertat insòlita de la posada en escena es va revelar com la més desimbolta i provocativa de la seva carrera i en la qual va destruir sistemàticament tot vestigi de continuïtat dramàtica tradicional. Una constant ruptura de tonalitats i mil i una referències a llibres, quadres i músiques s'afegien a aquest univers pop on imatges i paraules estan en col·lisió contínua.

Repeticions els dies 4, 6, 8, 10 i 15.

22:00

Els millors films de l'any:

Two Lovers / Two Lovers

James Gray, 2008. Int.: Joaquin Phoenix, Gwyneth Paltrow, Vinessa Shaw. EUA. VOSE. 110'

Vegeu el comentari del dia 1.

DILLUNS 3

17:30

Els millors films de l'any:

Two Lovers / Two Lovers

James Gray, 2008. Int.: Joaquin Phoenix, Gwyneth Paltrow, Vinessa Shaw. EUA. VOSE. 110'

Vegeu el comentari del dia 1.

19:30

La comèdia humana de Claude Chabrol:

Jours tranquilles à Clichy / Dias tranquilos en Clichy

Claude Chabrol, 1990. Int.: Andrew McCarthy, Nigel Havers, Barbara De Rossi, Stéphane Audran. França-Itàlia-Alemanya. VOSE. 120'

Adaptació de la novel·la autobiogràfica que l'escriptor nord-americà Henry Miller va publicar el 1940 i on evocava amb nostàlgia els dies de bohèmia que va passar a París.

Repetició el dia 5.

21:45

José Nieto:

Libertarias

Vicente Aranda, 1996. Int.: Ana Belén, Victoria Abril, Ariadna Gil, Miguel Bosé, Jorge Sanz, Loles León, José Sancho. Espanya. VE. 130'

«A les pel·lícules sobre la Guerra Civil, la música, consistent o basada en cançons populars, sempre havia posat l'accent en la seva condició de guerra modesta, d'exercit de granota i espardeña. Veient a casa de Vicente els documents de la CNT ens adonàvem que la música que acompanyava les accions de guerra, de vegades d'un estrany to festiu, frivoltzaven allò que volien enaltir. Per això, Vicente estava d'acord amb mi en el fet que havia de donar el mateix to èpic al qual l'espectador està acostumat quan veu pel·lícules bel·liques d'altres latituds» (José Nieto).

DIMARTS 4

17:30

La comèdia humana de Claude Chabrol:

Rien ne va plus / No va más

Claude Chabrol, 1997. Int.: Isabelle Huppert, Michel Serrault, François Cluzet. França. VOSE. 105'

Vegeu el comentari del dia 1.

19:30

Els millors films de l'any:

Ne change rien

Pedro Costa, 2009. Int.: Jeanne Balibar, Rodolphe Burger, Hervé Loos. Portugal-França. VOSC. 100'

«Entrar en aquesta pel·lícula és viure l'experiència de la foscor i d'una veu que intenta emergir fràgilment. Des del primer pla estem tancats en una càpsula intersideral on regna la nit, els seus coets i les seves estrelles. En aquest film, el món no existeix veritablement. Aquesta nit és doble. És un no-lloc, un intermón on els dos éssers vius, el que està davant la càmera i qui fa la pel·lícula, acudeixen a trobar entre cel i terra el seu amic desaparegut, en una atmosfera enriada de forats negres i estrelles fugaces» (Alain Bergala - *Cahiers du cinéma. España*).

Repeticions els dies 5 i 6.

22:00

El film del mes:

Pierrot le fou / Pierrot el loco

Jean-Luc Godard, 1965. Int.: Jean-Paul Belmondo, Anna Karina, Samuel Fuller. França. VOSE. 110'

Vegeu el comentari del dia 2.

DIMECRES 5

17:30

Els millors films de l'any:

Ne change rien

Pedro Costa, 2009. Int.: Jeanne Balibar, Rodolphe Burger, Hervé Loos. Portugal-França. VOSC. 100'

Vegeu el comentari del dia 4.

19:30

José Nieto:

El perro del hortelano

Pilar Miró, 1996. Int.: Emma Suárez, Camelo Gómez, Ana Duato, Àngel de Andrés López, Juan Gea, Maite Blasco. Espanya. VE. 112'

Amb *El perro del hortelano* la directora va afrontar el seu projecte més arriscat, atès que respectava el vers de l'obra de Lope de Vega, un factor que sens dubte podia desconcertar el públic. «La música havia d'acompanyar el text sense interferir en ell. Malgrat tot, la combinació de la música i el vers ha donat un resultat excel·lent, que jo mai no havia experimentat. La música combina dos temes originals amb dos altres que no ho són. El primer d'ells és una música d'època, sobre la qual uns nens ballen en un parell de seqüències i que, degudament transformada, apareix a la presentació de l'ampul·lós Marqués Ricardo i a una seqüència entre Marcela i Teodoro. La segona és una gallarda, també de l'època i del lloc (Nàpols), que serveix per acabar la pel·lícula. (José Nieto).

22:00

La comèdia humana de Claude Chabrol:

Jours tranquilles à Clichy / Dias tranquilos en Clichy

Claude Chabrol, 1990. Int.: Andrew McCarthy, Nigel Havers, Barbara De Rossi, Stéphane Audran. França-Itàlia-Alemanya. VOSE. 120'

Vegeu el comentari del dia 3.

DIJOUS 6

17:30

El film del mes:

Pierrot le fou / Pierrot el loco

Jean-Luc Godard, 1965. Int.: Jean-Paul Belmondo, Anna Karina, Samuel Fuller. França. VOSE. 110'

Vegeu el comentari del dia 2.

19:30

José Nieto:

Amantes

Vicente Aranda, 1991. Int.: Victoria Abril, Jorge Sanz, Maribel Verdú, Enrique Cerro. Espanya. VE. 107'

Amantes estava destinada a ser un capítol més de la sèrie televisiva *La huella del crimen*. Però, afortunadament, tot i seguint la pauta de la sèrie —la crònica d'un crim real— va acabar com a llargmetratge cinematogràfic i va donar al cinema espanyol una de les històries d'amor triangulars més apassionades i intenses que mai s'han filmat. El músic José Nieto va prendre la decisió esplèndida i arriscada d'incloure una cançó de Nadal per acompanyar i fer de contrapunt en el tràgic desenllaç final. «El secret era trobar la veu adient atès que la nadala havia de ser molt especial i havia d'aportar el contingut dramàtic exacte. Després de la cançó, jo no volia tornar a utilitzar música fins als títols finals però la seqüència de l'estació necessitava un bloc musical. La solució va ser crear a la moviola un bloc autèntic de música concreta, tot utilitzant de forma no realista els sorolls de l'estació: altaveus trets de context, el brunzit greu de la locomotora i els diferents tipus de xiulet i campana que precedeixen la sortida del tren, col·locats en una successió rítmica creixent. Amb l'ajut de Ricard Casals en les mescleres finals, potenciava en el pla sonor l'ambient apressant de tensió que els actors, la realització i el muntatge havien aconseguit en el visual» (José Nieto).

22:00

Els millors films de l'any:

Ne change rien

Pedro Costa, 2009. Int.: Jeanne Balibar, Rodolphe Burger, Hervé Loos. Portugal-França. VOSC. 100'

Vegeu el comentari del dia 4.

DIVENDRES 7

17:30

La comèdia humana de Claude Chabrol:

Ophélie / Ophélie

Claude Chabrol, 1962. Int.: Alida Valli, Claude Cerval, Juliette Mayniel, Briquet. França. VOSE. 102'

«Hamlet no és el protagonista del "drama de la indecisió humana" —tal com suggeria la pel·lícula de Laurence Olivier amb la qual s'identifica—, sinó només una contrafigura tragicòmica. És, per tant, segons una interpretació perfectament legítima del text shakespearà, un personatge profundament infantil, en el qual es conjuguen l'egocentrisme i el sofriment, la maldat primària i la convicció de ser el dipositar de valors ètics absoluts» (Aldo Viganò).

Repetició el dia 9.

19:30

José Nieto:

El rey pasmado

Imanol Uribe, 1991. Int.: Gabino Diego, Juan Diego, Laura del Sol, Eusebio Poncela, María Barranco. Espanya-Portugal-França. VE. 110'

«El rei jove descobreix una cortina i un torrent de llum entra en el llòbrec soterrani, on s'amaguen bonics quadres que representen, plens de color i formes harmonioses, un autèntic cant a la raó i al plaer de viure. Llum, harmonia i cant a la vida són les claus que, en una metàfora afortunada, anticipen en aquesta seqüència la història d'un rei educat en les ombres i atònit per la llum. Llum, harmonia i cant foren també les claus per crear la música d'aquest film que transcorre en una època (primera meitat del segle XVII) de difícil referència musical a Espanya, on el període entre la mort de Tomás Luis de Victoria (1613) i el naixement del Pare Soler (1729) representa el buit més important de la música espanyola. Així que musicalment em vaig inspirar en Monteverdi que a Itàlia entrava en el segle en plena maduresa creativa. Amb aquesta partitura he volgut aportar el meu granet de sorra militant a favor de la llum i la intel·ligència, en contraposició a l'obscurantisme fanàtic» (José Nieto).

21:30

Els millors films de l'any:

Shutter Island / Shutter Island

Martin Scorsese, 2010. Int.: Leonardo DiCaprio, Mark Ruffalo, Ben Kingsley, Max von Sydow, Michelle Williams. EUA. VOSE. 139'

«A la novel·la de Dennis Lehane, que el darrer Scorsese adapta de manera model·lica, un personatge descriu els efectes dels narcòtics neuroleptics sobre els somnis del pacient que acaben semblant una novel·la escrita per Picasso. El cineasta sembla haver agafat la frase com a clau estètica per plantejar aquesta pel·lícula que es defineix, precisament, en l'encreuament de registres aparentment contranatura: a primera vista *Shutter Island* sembla una relectura hiperbòlica i fracturada d'una producció de Val Lewton dels anys quaranta. El mateix Scorsese aclareix la natura de la seva distorsió quan esmenta la pintura cubista de Georges Braque, com a guia per a la composició

de plans. Que la formidable, inquietant i hipnòtica banda sonora sigui un teixit de diferents tons, amb Krzysztof Penderecki i John Cage com a noms dominants, aporta més capes d'estranyesa a un treball que, de fet, sembla plantejat com a experiència immersiva en les interseccions de la raó i la bogeria, el somni i la vigília, el record i la cuirassa psicològica» (Jordi Costa - *Fotogramas*).

Repeticions els dies 8 i 9.

DISSABTE 8

17:30

Els millors films de l'any:

Shutter Island / Shutter Island

Martin Scorsese, 2010. Int.: Leonardo DiCaprio, Mark Ruffalo, Ben Kingsley, Max von Sydow, Michelle Williams. EUA. VOSE. 139'

Vegeu el comentari del dia 7.

20:00

El film del mes:

Pierrot le fou / Pierrot el loco

Jean-Luc Godard, 1965. Int.: Jean-Paul Belmondo, Anna Karina, Samuel Fuller. França. VOSE. 110'

Vegeu el comentari del dia 2.

22:00

Els millors films de l'any:

Bad Lieutenant: Port of Call - New Orleans / Teniente corrupto

Werner Herzog, 2009. Int.: Nicolas Cage, Eva Mendes, Val Kilmer, Jennifer Coolidge, Fairuza Balk, Brad Dourif. EUA. VOSE. 110'

«Al film d'Herzog la ciutat devastada que intenta renèixer de les seves cendres actua d'una manera dramàticament contaminant en la fatiga moral del protagonista. El film mostra moltes figures atrapades com a metàfora: l'escrucio sense rumb, l'home engabiad en un edifici que s'ofega lentament, un peix dins d'un got molt petit, un cocodrill esbudellat en plena autopista... Ni els personatges ni els enquadraments respiren. Aquests exercicis visuals d'Herzog contrasten poderosament amb la interpretació exagerada (deliberada i consentimentada exagerada) de Nicolas Cage. Més que un policia que davalla als inferns, el tinent corrupte dissenyat per Herzog i Cage sembla una ombra d'ell mateix, el clixé d'un perdedor psicòtic, un tic ambulat. En això, també s'hi nota la mà del cineasta alemany, la relació del qual amb els actors o no actors extrems, Kinski, Bruno S..., ha constituït sempre un desafiament productiu» (Quim Casas - *Dirigido por...*).

Repetició el dia 11.

DIUMENGE 9

17:30

Sessió infantil / Els millors films de l'any:

Where the Wild Things Are / Allà on viuen els monstres

Spike Jonze, 2009. Int.: Max Records, Catherine Keener, Mark Ruffalo. EUA. VC. 102'

«On viuen els monstres és un llibre infantil escrit per Maurice Sendak el 1963 en només 9 frases i recolzat per una sèrie d'il·lustracions capaces d'incendiar la imaginació de qualsevol lector. Sendak explorava la infància com un estat salvatge, com a experiència d'insularitat anòmala i monstrosa en tensió permanent i agressiva amb un món adult entès com el dels univers de l'ordre, les regles i el control, però també com a darrer refugi, territori d'afecte i calidesa i, en definitiva, destí inevitable. La pel·lícula és el resultat formidable, inquietant i hipnòtic d'una sèrie de decisions que no agradaran a tothom, perquè *Allà on viuen els monstres* s'atreveix a fundar un territori inèdit per demostrar, entre d'altres coses, que un altre cinema infantil és possible. El debat de si això és o no cinema per a nens ja està obert i l'única certesa és que, com a mínim, l'espectador es troba davant d'una lectura extremadament intel·ligent i personal d'una obra que parla de quelcom tan delicat com la infància, erigida en zona d'aïllament, i la imaginació, transformada en jungla amb cor de les tenebres just al centre.» (Jordi Costa - *Fotogramas*).

19:30

Els millors films de l'any:

Shutter Island / Shutter Island

Martin Scorsese, 2010. Int.: Leonardo DiCaprio, Mark Ruffalo, Ben Kingsley, Max von Sydow, Michelle Williams. EUA. VOSE. 139'

Vegeu el comentari del dia 7.

22:00

La comèdia humana de Claude Chabrol:

Ophélie / Ophélie

Claude Chabrol, 1962. Int.: Alida Valli, Claude Cerval, Juliette Mayniel. França. VOSE. 102'

Vegeu el comentari del dia 7.

DILLUNS 10

17:30

José Nieto:

Bvona

Imanol Uribe, 1996. Int.: Andrés Pajares, María

Barranco, Emilio Buale. Espanya. VE. 87'

«Comèdia amarga que tracta sobre el racisme de manera directa i sense concessions. Quan Imanol em va explicar els seus plans per a la darrera seqüència, em va passar com a *Amantes*; vaig saber clarament com havia de ser la música. El que se'm va ocórrer fou buscar un cant africà per integrar-lo en la seqüència. Quan anàvem a començar les mesclades, Uribe ens va explicar que el film estava dividit en tres actes. El primer acabava amb la sortida de la lluna, el segon amb la sortida del sol i el tercer era el final de la història. Mentre parlava em vaig adonar que per a cadascuna de les seqüències de fi d'acte havia compost una música diferent de la resta del film, utilitzant cordes i marcant el que deia Imanol, però sense ser-ne conscient. Només m'havia deixat endur, com sempre, per allò que anaven demanant les imatges» (José Nieto).

19:15

José Nieto:

Taula rodona amb José Nieto i Josep Lluís Falcó

Josep Lluís i Falcó entrevistarà a José Nieto. Es projectarà també un *power point* d'imatges sobre el compositor.

Intruso

Vicente Aranda, 1993. Int.: Victoria Abril, Imanol Arias, Antonio Valero. Espanya. VE. 88'

Un melodrama d'amor boig resolt de forma impol·luta per Aranda. «El film em sembla una obra mestra i, òbviament, és el film que més m'agrada de Vicente Aranda. Aquesta incapacitat per distanciar-me d'*Intruso*, quelcom que considero força perillós quan es forma part de l'equip d'un film, em va portar a treballar en la música d'una forma diferent a l'habitual. No vaig tenir clara la pel·lícula fins que el muntatge va estar completament enllestit. Després d'una de les sessions de gravació més esgotadores que recordo, atesa la gran complexitat de la música que va incloure una col·locació inusual de l'orquestra, Aranda em va dir: «Ja veig que finalment has fet música romàntica.» Em vaig quedar atònit, i no perquè no fos veritat, sinó perquè fins aleshores no me n'havia adonat...» (José Nieto).

Amb la presència de José Nieto.

22:00

El film del mes:

Pierrot le fou / Pierrot le loco
Jean-Luc Godard, 1965. Int.: Jean-Paul Belmondo, Anna Karina, Samuel Fuller. França. VOSE. 110'

Vegeu el comentari del dia 2.

DIMARTS 11

17:00

Els millors films de l'any:

Bad Lieutenant: Port of Call - New Orleans / Teniente corrupto
Werner Herzog, 2009. Int.: Nicolas Cage, Eva Mendes, Val Kilmer, Jennifer Coolidge, Fairuza Balk, Brad Dourif. EUA. VOSE. 110'

Vegeu el comentari del dia 8.

19:15

Els millors films de l'any:

Sessió Guia del OcioBCN: The Ghost Writer / El escritor
Roman Polanski, 2010. Int.: Ewan McGregor, Pierce Brosnan, Kim Cattrall, Olivia Williams, Tom Wilkinson. Gran Bretanya-França-Alemanya. VOSE. 130'

«Una lliçó de posada en escena d'un artista que sap masses coses sobre arrests i persecucions públiques. Tan a prop de *Cul-de-sac* (1966) com de *Frénétique* (1988), *The Ghost Writer* pot servir-nos com a llibre d'estil perfecte de la poètica polanskiana. Pocs cineastes saben transmetre la sensació d'amenaça tal com ho fa l'autor de *Rosemary's Baby* (1968): un criat que esombra inútilment la sorra d'una terrassa en un dia ventós o una porta que es tanca per amagar fragments d'una conversa telefònica són suficients per crear una atmosfera perturbadora al voltant d'un fantasma; el nostre protagonista, que tarda massa a adonar-se de la seva invisibilitat. Existeix també un *macguffin*, un grupet de secundaris inquietants i un heroi sense identitat. Però sobretot, *The Ghost Writer* és un film sobre l'aïllament. Polanski s'anticipa, una vegada més, a la seva pròpia vida, i *The Ghost Writer* es transforma en un bonic documental sobre el linxament d'un cineasta vident» (Sergi Sánchez-Fotogramas).

Repeticions els dies 13 i 14.

Presentació a càrrec d'Àlex Gorina.

22:00

La comèdia humana de Claude Chabrol:

Merci pour le chocolat / Gracias por el chocolate

Claude Chabrol, 2000. Int.: Isabelle Huppert, Jacques Dutronc. França-Suïssa. VOSE. 103'

«La pel·lícula és una comèdia dramàtica, tot i que és veritat que no en té gaire de comèdia, tot i que resulta bastant musical. La idea de la pel·lícula és la perversitat considerada com a Mal absolut. No hi ha assassinats ni res semblant. La majoria dels perversos es mouen en l'àmbit del Bé. Mika, la protagonista de la pel·lícula, es mou gairebé sempre dins del Bé. El Bé associat amb la perversitat que produeix el Mal absolut» (Claude Chabrol).

Repetició el dia 14.

DIMECRES 12

17:00

Aula de cinema:

The Mortal Storm / La tempesta mortal

Frank Borzage, 1940. Int.: Margaret Sullivan, James Stewart, Robert Young, Frank Morgan, Robert Stack, Bonita Granville. EUA. VOSC. 100'

El 1933, en una petita ciutat de Baviera, la família del professor Roth, d'origen jueu, es reuneix per celebrar el seu aniversari. Enmig de l'alegria general, la criada anuncia que Hitler ha estat anomenat canceller. Els tres nois de la família se n'alegren, mentre que la filla, la Freya, i els pares romanen preocupats. Hitler, després de veure el film, va prohibir totes les produccions de la MGM a l'Alemanya nazi.

Presentació a càrrec d'Esteve Riambau (Filmoteca).

19:00

Homenatge a Luis García Berlanga:

Taula rodona sobre Luis García Berlanga

Hi participen: Amparo Soler Leal, Mònica Randall, David Trueba i Esteve Riambau.

El verdugo

Luis García Berlanga, 1963. Int.: Nino Manfredi, Emma Penella, José Isbert, José Luis López Vázquez. Itàlia-Espanya. VE. 88'

Berlanga ha relatat que la idea de fer *El Verdugo* va sorgir-li d'una imatge insòlita i impressionant: al llarg d'un passadís d'una presó, un grup de gent arrossega la víctima, mentre que un altre fa el mateix amb el botxi. És una crònica implacable de les misèries del franquisme i va patir la ira de la censura. «El film és, al meu parer, el més important de tots els realitzats per Berlanga. Des de *Bienvenido, Mr. Marshall!* a *El verdugo* passant per *Calabuch*, el pas fet pel seu director ha estat molt gran. A *El verdugo* la irrealitat ha desaparegut per donar pas a un realisme crític, malgrat un formalisme humorístic, que, en alguns moments, pot, aparentment, convertir-se en excèntric. La crítica no es limita a un problema espanyol, sinó a un problema internacional i nacional de cada país, tot i que el valor especial d'aquest film de Berlanga és que està situat a Espanya; és profundament nacional atès que universalitza un problema terrible, el d'executor legal de la justícia legal» (Ricardo Muñoz Suay, ajudant de direcció).

22:00

José Nieto:

El caballero del dragón

Fernando Colomo, 1985. Int.: Klaus Kinski, Miguel Bosé, Harvey Keitel, Fernando Rey, Maria Lamor, Josep Maria Pou. Espanya. VE. 91'

Un extraterrestre arriba al planeta Terra en plena Edat Mitjana a bord d'una nau espacial que és cotxeta amb un drac. El film, que fou la producció espanyola més cara fins aleshores, és una il·lustració peculiar del mite de Sant Jordi en termes de ciència-ficció. «La primera pel·lícula del cinema espanyol el procés de so del qual fou realitzat en Dolby Stereo System. *El caballero del dragón* també fou pionera en l'anomenat "disseny de so". La pel·lícula contenia una sèrie d'elements i situacions que exigien uns sorolls inexistents a la realitat i que van haver d'inventar en un estudi de gravació. Les pel·lícules d'aquest gènere necessiten molta música perquè els aporta l'atmosfera i gran part del ritme trepidant que els caracteritza. Era una composició molt complicada, escrita per a una gran orquestra, i només vaig tenir quatre setmanes per fer-la. El que sona a la banda sonora són instruments reals, però no tocats per una orquestra en un auditori, com pugui semblar, sinó feta per grups instrumentals separats, i units després en una barreja final» (José Nieto).

truments reals, però no tocats per una orquestra en un auditori, com pugui semblar, sinó feta per grups instrumentals separats, i units després en una barreja final» (José Nieto).

DIJOUS 13

17:00

Els millors films de l'any:

The Ghost Writer / El escritor

Roman Polanski, 2010. Int.: Ewan McGregor, Pierce Brosnan, Kim Cattrall, Olivia Williams, Tom Wilkinson. Gran Bretanya-França-Alemanya. VOSE. 130'

Vegeu el comentari del dia 11.

19:30

El documental del mes:

Into Eternity / Cap a l'eternitat

Michael Madsen, 2009. Dinamarca. VOSC. 75'. Projectió en Hard-disk.

Cada dia arreu del món, grans quantitats de residus d'alt nivell radioactiu generats per les centrals nuclears es dipositen en magatzems provisionals; dipòsits vulnerables a les catàstrofes naturals o als desastres provocats per l'home. En aquests moments s'està construint a Finlàndia el primer cementiri nuclear permanent, un sistema complex de túnels subterranis tallats en un subsòl de roca sòlida. Un cop els residus són emmagatzemats, les instal·lacions s'han de tancar i no es poden tornar a obrir mai més, o almenys fins que passin 100.000 anys, el temps durant el qual els residus continuen sent perillosos.

Repetició el dia 16.

22:00

José Nieto:

Juana la Loca

Vicente Aranda, 2001. Int.: Pilar López de Ayala, Daniele Liotti, Manuela Arcuri, Rosana Pastor. Espanya-Itàlia-Portugal. VE. 117'

Laredo, 22 d'agost de 1496. La infanta Juana, filla dels Reis Catòlics, viatja cap a Brussel·les per contraure matrimoni amb qui més tard serà anomenat Felip el Formós. Tan bon punt es coneixen, neix entre els dos una atracció incontrolable. Aviat els esdeveniments històrics converteixen Joana en reina de Castella, però la passió que sent pel seu marit i la gelosia faran que negligenciï les seves obligacions polítiques i s'abandoni als sentiments. La música de José Nieto va obtenir el premi de l'Acadèmia de les Arts i les Ciències de la Música espanyola al millor àlbum de banda sonora.

DIVENDRES 14

17:00

José Nieto:

Si te dicen que caí

Vicente Aranda, 1989. Int.: Jorge Sanz, Victoria Abril, Antonio Banderas, Javier Gurruchaga. Catalunya. VE. 119'

«La força de les imatges, la valentia del plantejament, el caràcter experimental del film, però tot fet des de la maduresa, em varen deixar sense capacitat d'anàlisi. Malgrat l'argument una mica confús, vaig tenir la sensació d'haver rebut molt clarament allò que el director tractava de transmetre: allí es parlava dels terribles efectes d'una guerra sobre uns personatges, tots ells tarats d'una manera o d'altra com a conseqüència d'aquesta. La clau per al concepte musical me la va donar la seqüència on els anarquistes posen una bomba en una comissaria. Aquell acte no era heroic sinó absurd, i així el presentava el director. A *Si te dicen que caí* vaig comprovar que sempre ha d'haver-hi una correlació entre la mida de la imatge i la mida de la música» (José Nieto).

19:15

La comèdia humana de Claude Chabrol:

Entrevista a Claude Chabrol

VOSC. 35'. Projectió en DVD

Entrevista realitzada a París el 1993 per Jaume Figueres per a Televisió de Catalunya.

Merci pour le chocolat / Gracias por el chocolate

Claude Chabrol, 2000. Int.: Isabelle Huppert, Jacques. França-Suïssa. VOSE. 103'

Vegeu el comentari del dia 11.

21:45

Els millors films de l'any:

The Ghost Writer / El escritor

Roman Polanski, 2010. Int.: Ewan McGregor, Pierce Brosnan, Kim Cattrall, Olivia Williams, Tom Wilkinson. Gran Bretanya-França-Alemanya. VOSE. 130'

Vegeu el comentari del dia 11.

DISSABTE 15

17:00

José Nieto:

Beltenebros

Pilar Miró, 1991. Int.: Terence Stamp, Patsy Kensit, José Luis Gómez, Geraldine James, Simón Andreu. Espanya. VE. 109'

Un dels *thrillers* més ambiciosos del cinema espanyol és aquesta adaptació del llibre d'Antonio Muñoz Molina. «Li vaig proposar a Pilar de posar a diverses escenes una freqüència sonora greu que li donés a l'espectador una sensació estranya i de desassossec. La Pilar va incloure aquest recurs en llocs on ni tan sols jo havia previst. L'única seqüència que no va quedar bé, musicalment parlant, fou la del tiroteig a la terrassa pel so ambient de la Gran Via» (José Nieto).

19:00

El film del mes:

Pierrot le fou / Pierrot le loco

Jean-Luc Godard, 1965. Int.: Jean-Paul Belmondo, Anna Karina, Samuel Fuller. França. VOSE. 110'

Vegeu el comentari del dia 2.

21:15

Els millors films de l'any:

Un prophète / Un profeta

Jacques Audiard, 2009. Int.: Tahar Rahim, Niels Arestrup, Adel Bencherif, Reda Kateb, Hichem Yacoubi. França. VOSE. 154'

«El film té un tractament molt proper al d'un determinat tipus de cinema nord-americà: el cinema del primer Scorsese, el de Don Siegel i, més enllà en el temps, el cinema negre de Raoul Walsh. Això no impedeix que el film de Jacques Audiard sigui profundament europeu i begui directament de les fonts de Jean Genet i Jean-Pierre Melville a parts iguals. Aquesta és la seva grandesa i allò que el fa ser tan especial. Una història de presó, però que no és una història més. La història de la construcció d'un líder i de la formació d'una llegenda. El film no cau mai en el sentimentalisme, ni té por de jugar la carta del misticisme i d'un cert fatalisme fantàstic; tampoc no li cal recórrer al sexe com a motor de la història. Només amb uns actors en estat de gràcia, un guió sense fissures i un escenari delimitat perfectament, Audiard, un director fins ara poc reconegut al nostre país, confirma que és sens dubte un dels valors més sòlids del cinema francès i europeu contemporani» (Núria Vidal - *Time Out*).

Repeticions els dies 16 i 17.

DIUMENGE 16

17:00

Sessió infantil:

Antologia de clàssics de l'animació de la Warner i la Columbia

1935-1955. EUA. VO. 60'

Es projecten els curts següents: *Let it Be Me* (1937), *Russian Rhapsody* (1943), *Spring Festival* (1937), *Forest Fantasy* (1955), *Little Dutch Plate* (1935), *Hollywood Picnic* (1937), *Dizzy Dinosaurs* (1953) i *Ballot Box Bunny* (1946).

19:00

Els millors films de l'any:

Un prophète / Un profeta

Jacques Audiard, 2009. Int.: Tahar Rahim, Niels Arestrup, Adel Bencherif, Reda Kateb, Hichem Yacoubi. França. VOSE. 154.

Vegeu el comentari del dia 15.

22:00

El documental del mes:

Into Eternity / Cap a l'eternitat

Michael Madsen, 2009. Dinamarca. VOSC. 75'. Projectió en Hard-disk.

Vegeu el comentari del dia 13.

VO. Versió original. VC. Versió catalana. VE. Versió espanyola. VOSC. Versió original amb subtítols en català. VOSE. Versió original amb subtítols en espanyol. SD. Sense diàleg. Subtitulatge electrònic: SAVINEN. Preus: Entrada: 3 €. Entrada reduïda (aturats, jubilats, Carnet jove, títols de família nombrosa o monoparental, Xarxa de Biblioteques Públiques + Convenis institucionals): 2 €. Club Super3: entrada gratuïta pel titular del carnet i reduïda per a l'acompanyant. Abonaments: 20 sessions: 40 €. Carnet Llibre circulació: 90 € (vàlid per un any natural). Les durades que s'indiquen són aproximades.

Sessions Aula de Cinema: Entrada preferent per a alumnes de centres concertats, fins a 10 minuts abans de començar la sessió. Projeccions- Cinema Aquitània. Avinguda Sarrià, 33. 08029 Barcelona - Telèfon 93 410 75 90 - Metro: Hospital Clínic (L5) - Autobusos: 6, 7, 15, 27, 32, 33, 34, 41, 54, 59, 63, 66, 67, 68, N3. Oficines i Biblioteca- Portal de Santa Madrona 6-8. 08001 Barcelona. Tel. 93 316 27 80. Arxiu- Gran Via de les Corts Catalanes, 184. 08038 Barcelona. Telèfon: 93 298 82 60. filmoteca.cultura@gencat.cat